

ningsforslaget heller ikke gennemføres, som det ser ud lige nu.

Pia Christmas-Møller (KF):

Også den konservative folketingsgruppe afviser beslutningsforslaget, og der er faktisk ikke nogen grund til at gentage den argumentation, som ligger bag vores afvisning. Jeg kan nemlig fuldt ud give tilslutning til det indlæg, som kom fra Venstres ordfører for et øjeblik siden, og det er præcis den samme begrundelse, vi har for at afvise forslaget.

Vi ønsker, at tilsynet med a-kasserne skal være korrekt. A-kasserne skal naturligvis administrere i henhold til lovgivningen, og den målsætning er også blevet forfulgt i den konkrete sag. Vi ser som Venstre frem til den undersøgelse af samtlige a-kassers forhold, statsrevisorerne vil prøve at sætte i gang, og der er faktisk ikke grund til at foretage sig videre.

Derfor vil vi afvise beslutningsforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Som det allerede er nævnt, er de to punkter i det beslutningsforslag, som foreligger her, gentagelser fra et beslutningsforslag fra sidste år, mens en del af forslaget fra sidste år ikke er medtaget i år.

En del af ordførerne i dag var også aktører i debatten for et lille års tid siden. Det var jeg af gode grunde ikke, og derfor har jeg måttet sætte mig ind i sagen. Jeg begyndte med at læse forskellige indlæg fra folketingsdebatten fra sidste år, og det blev jeg ikke særlig klog af, fordi forløbet af diskussionen virkede lidt forvirrende.

Men når man graver mere i tingene og også læser en række andre ting, bl.a. noget af det, som ligger hos statsrevisorerne, efterlader det i hvert fald et førsteindtryk af, at det har været galt tidligere. Det er der heller ingen tvivl om, for det har man konstateret, og man taler helt klart om misbrug og om, at ministeriet har været nødt til at rette op på det. Men det efterlader også indtryk af, at der stadig kunne være noget galt.

Derfor vil vi heller ikke forholde os til, hvilken model man skal anvende i denne forbindelse. Det kan godt være, at det, som allerede er i gang, er det rigtige, nemlig at Rigsrevisionen arbejder med sagen og på den baggrund kan henstille til arbejdsministeren om at gøre noget. Det har vi set i andre sager. Vi har jo en sag, som er lige ved at være afsluttet, nemlig sagen om »Ask« og »Urd«, hvor Rigsrevisionen og stats-

revisorerne har konstateret, at der er noget, der bør undersøges. Man anmoder derefter ministeren om at nedsætte et uvildigt udvalg til at finde ud af, hvad der er sket, og dette udvalg afgiver så en rapport. Det er en fremgangsmåde, som udmærket kunne anvendes også i det aktuelle tilfælde.

Jeg er enig med Venstres ordfører i, at det formelt er forkert, at Folketinget skulle opfordre arbejdsministeren til at henvende sig til Rigsrevisionen. Det er ikke den måde, man skal gøre det på. Jeg mener i virkeligheden, at ministeren slet ikke må gøre noget sådant. Det er Folketinget, der kunne pålægge Rigsrevisionen at gribe ind i sagen, men statsrevisorerne eller Rigsrevisionen kan selv tage initiativ til det og er også i gang med det.

Jeg mener, der er grundlag for at fortsætte undersøgelsen; men det er ikke nødvendigvis sådan, at vi her i dag eller efterfølgende skal beslutte noget. Det kan jo være, Rigsrevisionen selv og statsrevisorerne tager sig af det, og i den forbindelse vil jeg sige, at vi har fuld tillid til statsrevisorerne og Rigsrevisionen – ikke mindst efter at Rigsrevisionens og statsrevisorerne sagsområder er skilt ud, så de ikke længere er den udøvende magts forlængede arm i det omfang, de i hvert fald formelt var tidligere.

I en række af de sager, vi har set, lægges der overhovedet ikke fingre imellem fra statsrevisorerne side i forhold til Rigsrevisionen. Ligegyldigt om det har været den ene eller den anden regering, har der været eksempler på, at statsrevisorerne – som er et kollegium med repræsentanter for en række partier – ikke har lagt fingrene imellem, selv om det er deres egne partifæller, det er gået ud over. Det er vi godt tilfredse med, og derfor er vi egentlig helt trygge.

I hvert fald ud fra det, jeg har læst, må jeg sige, at jeg stadig synes, der må være tre områder, hvor der er et problem. Der er et ejendomsalg, hvor jeg synes, salgssummen ser underlig ud i forhold til vurderingerne – der er nemlig lavet forskellige vurderinger – og jeg vil i hvert fald slutte ud fra det foreliggende, at ejendommen slet ikke kan være det værd, man har givet for den. Det synes jeg var noget, man kunne kigge på, men det kan Rigsrevisionen jo gøre.

Det næste problem er, at man har solgt noget edb-udstyr, og jeg kan se nogle steder, at det også ser ud til at være ret dyrt. Det kan selvfølgelig være meget komplicerede sager, men det tvivler jeg nu meget på.